

Ukrajina, Sýrie a „klapky na očích“ Západu

prvnizpravy.cz/zpravy/zpravy/ukrajina-syrie-a-klapky-na-ocich-zapadu

zprávy

V nedávném článku zveřejněném Financial Times Alexander Stubb, bývalý finský ministr zahraničí a premiér, naléhal na Západ, aby se poučil ze svých chyb, má-li hrát vedoucí roli v novém světovém řádu.

Ilustrační foto

26. května 2023 - 07:20

Pan Stubb vidí rok 2022 jako zlomový bod označující konec jednoho světového řádu a začátek druhého. Vypořádal se s převládající mylnou představou na Západě a prohlásil, že předpoklad jednotné globální podpory Ukrajině je špatný, píše v komentáři na Agoravox Dr.Salem Alketbi.

Aby podpořil svůj názor, poukázal na to, že většina hlasů ve Valném shromáždění OSN byla proti Rusku, což Západ falešně uklidňuje. Upozornil, že 140 ze 193 zemí odsoudilo ruskou vojenskou operaci na Ukrajině, zatímco 35 zemí se zdrželo hlasování, což představuje více než polovinu světové populace. Stubb také poznamenal, že na Rusko uvalilo sankce pouze asi 40 zemí, včetně pouze dvou asijských zemí a žádné země Afriky nebo Latinské Ameriky.

Kontury a mocenskou dynamiku nového světového řádu budou podle autora určovat určitá pravidla. Existuje významný blok, který se v různé míře staví proti současnému řádu pod vedením USA. Přední země jako Čína, Indie, Rusko a vlivné regionální mocnosti v Asii a Africe budou hrát zásadní roli při utváření hodnot, principů a struktury nového řádu.

Autor také zdůraznil vůdčí roli, kterou hrají země jako Saúdská Arábie v jejich regionálním prostředí a jejich vliv na globální ekonomiku prostřednictvím jejich prominentního postavení v OPEC+. Tyto role nakonec pomohou nasměrovat svět k novému systému, jehož vlastnosti se ještě plně neprojeví.

Dilema Západu, zejména Spojených států, je často vnímáno jako země, která hodně mluví o liberálních hodnotách a demokracii, ale ve své zahraniční politice praktikuje útlak. Pohrdá svými partnery a odmítá je zapojit do jakéhokoli rozhodnutí nebo politiky, i když to přímo souvisí s jejich strategickými zájmy, jejich bezpečností a jejich stabilitou. To je evidentní v případě Spojených států, když se například diskutuje o iránském jaderném problému.

Existuje další model, který ilustruje neschopnost Západu pochopit význam strategických partnerství, která vytváří se zeměmi na Blízkém východě a jinými částmi světa. To se odráží v zahraniční politice USA vůči Sýrii. Americká diplomacie postrádá jasnou vizi, jak

krizi zvládnout, a odmítá i pohledy svých arabských partnerů na řízení situace. Spojené státy trvají na izolaci Sýrie a kategoricky odmítají jakékoli arabské usmíření s Damaškem.

Připravuje se nový světový systém

Oficiálním obnovením diplomatických vztahů se Sýrií se Království Saúdské Arábie a Spojené arabské emiráty postavily do čela jako aktivní arabské země a vedly arabské kolektivní úsilí. Dne 19. května se syrský prezident Bašár al-Asad znovu zúčastnil arabského summitu v Džiddě po rozhodnutí Ligy arabských států obnovit Sýrii jako člena. Toto rozhodnutí znamená konec politiky roztržky, kterou Rijád zahájil před více než deseti lety se syrským režimem.

Na rozdíl od tohoto „realistického“ arabského přístupu k Sýrii zůstává americký postoj neměnný, prezident Biden se nedávno rozhodl prodloužit sankce proti Sýrii o jeden rok. Americké ministerstvo zahraničí vyjádřilo „zděšení“ nad rozhodnutím Arabské ligy obnovit členství v Sýrii. Ned Price, mluvčí amerického ministerstva zahraničí, řekl: **„Nemyslíme si, že by Sýrie měla být schopna znovu vstoupit do Arabské ligy.“**

Naznačil, že USA odmítají normalizovat vztahy se Sýrií, poukázal na to, že Washington sdílí mnoho cílů v Sýrii s „arabskými partnery“, aniž by specifikoval jakoukoli jinou metodu dosažení těchto cílů než trvání na oficiální izolaci Sýrie.

Společné prohlášení předsedy výboru pro zahraniční věci Sněmovny reprezentantů Michaela McCaula a člena žebříčku Gregoryho W. Meekse říká, že „Asadovo zpětné přijetí do Arabské ligy je vážnou strategickou chybou, která povzbudí Asada, Rusko a Írán, aby pokračovaly ve vraždění civilistů a destabilizaci Blízkého východu“.

Osobně se nedomnívám, že roky regionální a mezinárodní izolace uvalené na syrský režim pomohly vyřešit problémy související s jeho chováním vůči jeho lidem nebo jeho regionálním aliancím.

Arabská strategie otevřenosti vůči Sýrii, kterou před lety zahájily Spojené arabské emiráty, nemá jinou možnost, jak se vypořádat s krizemi v regionu, včetně té v Sýrii. Nejde o změnu chování syrského režimu, protože čekání celé desetiletí nepřineslo žádné výsledky. Vhodnější je prozkoumat alternativy, které mohou přimět Damašek ke změně svého chování, alespoň k zachování pokroku dosaženého v jeho arabských vztazích a souvisejícího hospodářského a obchodního vývoje, který Sýrie zoufale potřebuje, aby znovu získala svou přirozenou roli a aktivity.

Jedním z hlavních nedostatků v západní perspektivě a postojích k Sýrii je například nezohlednění rozdílů mezi nimi a jejich strategickými partnery v arabském regionu a na Blízkém východě. Vzniká tak vakuum, které se jiné mezinárodní mocnosti snaží zaplnit nebo již zaplnily. Západ vidí jen to, co vidět chce, jako je tomu na Ukrajině, v Sýrii nebo v jakémkoli jiném mezinárodním problému.

To vyvolává otázky ohledně nedostatku alternativních a konsensuálních řešení krizí, do nichž je Západ přímo či nepřímo zapojen. Vyvolává také otázky o hodnotě této nevyvážené západní perspektivy. Odráží omezenou strategickou vizi nebo aroganci, která uznává pouze to, co je přímo před ní, a popírá schopnost uspět, činit rozumné úsudky a demonstrovat kompetence nejen oponentům, ale i partnerům a spojencům?

(rp,prvnizpravy.cz, agoravox, foto:arch.)

**Líbil se Vám tento článek?
Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem převodem na účet**

43-8974200277/0100

Pro platby ze zahraničí: IBANCZ5601000000438974200277
BIC / SWIFT kódKOMBCZPPXXX

Děkujeme, že nás podporujete!